

2007. április 26., csütörtök

P6_TA(2007)0159

A közös halászati politika (regionális tanácsadó testületek) *

Az Európai Parlament 2007. április 26-i jogalkotási állásfoglalása a közös halászati politika alapján történő regionális tanácsadó testületek felállításáról szóló, 2004/585/EK határozat módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2006)0732 – C6-0051/2007 – 2006/0240(CNS))

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2006)0732) ⁽¹⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 37. cikkére, amely alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0051/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0078/2007),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
2. elismeri, hogy a jelenlegi javaslat a regionális tanácsadó testületeknek csupán a pénzügyi vonatkozásaival foglalkozik, míg egyéb vonatkozások, különösen számuk és összetételük meghatározása, a közeljövőben esedékes felülvizsgálat tárgyát képezi majd;
3. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való konzultációra, abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P6_TA(2007)0160

A fogyatékkal élő nők helyzete az Európai Unióban

Az Európai Parlament 2007. április 26-i állásfoglalása a fogyatékkal élő nők helyzetéről az Európai Unióban (2006/2277(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 2006. december 13-án elfogadott, a fogyatékkal élők jogairól szóló egyezményre,
- tekintettel az európai fogyatékkal élő nők kiáltványára, amelyet a Fogyatékkal Élők Európai Fóruma 1997. február 22-én fogadott el,

2007. április 26., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽¹⁾,
  - tekintettel az esélyegyenlőség európai évére (2007),
  - tekintettel az Európai Közösségről szóló Szerződés 13. cikkére,
  - tekintettel a Bizottság „Esélyegyenlőség a fogyatékkal élőknek: európai cselekvési terv” című közleményére (COM(2003)0650),
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0075/2007),
- A. mivel a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) elismeri, hogy a fogyatékkal élő nők és lányok esetében mind családon belül, mind pedig azon kívül gyakran magasabb az erőszak, a sérülések, a durva bánásmód, az elhanyagolás vagy gondatlan bánásmód, a bántalmazás vagy a kizsákmányolás kockázata;
- B. mivel az egyezmény hangsúlyozza továbbá, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok fogyatékkal élők számára történő teljes körű biztosításának előmozdítására irányuló valamennyi erőfeszítésbe bele kell foglalni a nemek közötti egyenlőség elvét;
- C. mivel az egyezmény elismeri valamennyi házasságkötésre alkalmas korban lévő, fogyatékkal élő személy jogát a házassághoz és a családalapításhoz;
- D. mivel a fogyatékkal élő nők közel 80 százaléka pszichológiai vagy fizikai erőszak áldozatává válik, és mivel a nemi erőszak kockázata náluk nagyobb, mint más nőknél; mivel az erőszak a fogyatékkal élő nők életének nem csupán közös jellemzője, hanem olykor fogyatékoságuk valódi oka is;
- E. mivel a fogyatékkal élők nagyon vegyes összetételű népességcsoportot alkotnak, és a támogatásokra irányuló intézkedéseknek figyelembe kell venniük mind ezt a sokszínűséget, mind pedig azt a tényt, hogy néhány csoport – például a fogyatékkal élő nők – további nehézségekkel és többszörös megkülönböztetéssel szembesül;
- F. mivel a tagállamok által végzett kutatások szerint különösen az anyák azok, akik (orvosi, oktatási, adminisztratív stb.) lépéseket tesznek abból a célból, hogy ismereteket szerezzenek gyermekük fogyatékoságáról és megtalálják az annak kezelésével kapcsolatos legjobb megoldásokat;
- G. mivel a fogyatékkal élő és eltartott személyekért általában a nők vállalják fel a felelősséget, és ez azt jelenti, hogy – bizonyos esetekben, amikor nincsenek megfelelő fogadó létesítmények – el kell hagyniuk a munkaerőpiacot;
- H. mivel mind az európai uniós intézményeknek, mind pedig a nemzeti és regionális hatóságoknak támogatniuk kell azokat a fellépéseket, amelyek célja a személyek egyenlőségének ténylegessé és valóságossá tétele, és mivel az esélyegyenlőség európai évének (2007) e tekintetben katalizátorként kell szolgálnia;
- I. mivel a fogyatékkal élő nők nemük, fajuk, kiszolgáltatottságuk és fogyatékoságuk folytán többszörös okból is hátrányos megkülönböztetés áldozatai, és esetükben nagyobb a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata;
- J. mivel a fogyatékkal élő nőkkel és a fogyatékkal élő gyermekek anyáival szembeni egyenlő bánásmód alapvető emberi jog és erkölcsi kötelesség;

(¹) HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

2007. április 26., csütörtök

1. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a meglévő akadályok és korlátok felszámolását – beleértve az építészeti akadályokat is – egyenlő jogokat és lehetőségeket teremtve ezáltal a fogyatékkal élő nők és lányok számára a családi, politikai, kulturális, társadalmi és szakmai életben való részvétel vonatkozásában, többek között a megkülönböztetés elleni és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi jogszabályok jobb végrehajtása és a vonatkozó közösségi programok és az Európai Szociális Alap által biztosított lehetőségek jobb kihasználása révén;
2. felszólítja a tagállamokat, hogy – különösen a várostervezésre, oktatásra, foglalkoztatásra, lakhatásra, közlekedésre, egészségügyi és szociális szolgáltatásokra vonatkozó – nemzeti, regionális és helyi politikákban vegyék teljes mértékben figyelembe a fogyatékkal élők szükségleteit, valamint a nők sajátos igényeit;
3. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy léptessék életbe és hajtsák végre a fogyatékkal élő nők támogatásához szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé váljon számukra az előmenetel a társadalmi, szakmai, kulturális és politikai életben, ahol jelenleg még igen alacsony számban vannak képviseltetve;
4. felszólítja a nemzeti és a regionális kormányokat, hogy mozgósítsák elő és megfelelő forrásokkal finanszírozzák a nemek és fogyatékoságon alapuló innovatív politikákat és szolgáltatásokat, különösen a személyes segítség, a mobilitás, az egészség, az oktatás, a képzés, az egész életen át tartó tanulás, a foglalkoztatás, a független élet és a szociális biztonság vonatkozásában;
5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy léptessenek életbe olyan, a nőkre és a gyermekekre összpontosító, hatékony jogszabályokat és politikákat, amelyek biztosítani fogják, hogy a fogyatékkal élők kizsákmányolásának és a velük szembeni erőszak és szexuális visszaélés – lakhelyükön belüli és azon kívüli – eseteit feltárják, kivizsgálják és – adott esetben – bírósági eljárás alá vonják; javasolja, hogy ezzel összefüggésben fordítsanak különös figyelmet a fogyatékkal élő nőkre, akik fogyatékoságuk miatt nem képesek képviselni magukat, valamint hogy dolgozzanak ki megelőző intézkedéseket annak érdekében, hogy a nők – függetlenül attól, hogy fogyatékkal élnek-e vagy sem – a saját testükhöz és szexualitásukhoz való jogával kapcsolatban ne legyen különbség;
6. felháborodásának ad hangot azon tény miatt, hogy háromszor nagyobb annak a valószínűsége, hogy a fogyatékkal élő nők erőszak áldozataivá váljanak, mint a nem fogyatékkal élő nők, és ezért felszólít arra, hogy a Daphne programot az ilyen típusú erőszak elleni küzdelemre is használják fel;
7. megjegyzi, hogy a fogyatékkal élők kirekesztése ellen már gyermekkortól aktívan küzdeni kell;
8. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő az óvodai, iskolai és képzési intézményektől kezdve a szakmai életig a beilleszkedést segítő létesítményekkel kapcsolatos kísérleti projekteket és kipróbált eljárásokat;
9. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak minden lehetséges lépést – beleértve a jogalkotást – meg kell tennie a támogatási rendszer korszerűsítése, valamint magasabb finanszírozás biztosítása érdekében a fogyatékkal élő nők és gyermekek számára;
10. felszólítja a tagállamokat, hogy szakemberekből álló egészségügyi személyzet és megfelelő infrastruktúra biztosításával orvosolják a fogyatékkal élő nők megfelelő egészségügyi ellátásának hiányát;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy – a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokkal együttműködve – vizsgálja meg a fogyatékkal élő nők által elszenvedett különös egészségügyi és orvosi ellátási problémákat, a megelőzésre és a tájékoztatásra összpontosítva;
12. megítélése szerint összefüggés van a fogyatékos mivolt és az alacsony képzettségi szint között, ami következtésképp kihathat a fogyatékkal élők foglalkoztatási arányára;

2007. április 26., csütörtök

13. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fogyatékkal élő nők alacsonyabb képzettségi szintet mutatnak, és következésképpen nagy nehézségekkel szembesülnek a munkaerőpiacra való bejutás, a munkaerőpiacon maradás és az előmenetel tekintetében; úgy ítéli meg, hogy a fogyatékkal élőknek ugyanazokat a lehetőségeket kell biztosítani a tanulásra, és rendelkezniük kell a munkaerőpiacra való bejutás jogával, hogy így eltarthassák magukat; úgy ítéli meg, hogy a fogyatékkal élő lányokat és nőket is ösztönözni kell arra, hogy inkább azon képességek és érdekek alapján keressenek oktatási és foglalkoztatási lehetőségeket, amelyekkel rendelkeznek és nem azok alapján, amelyekben hiányt szenvednek;
14. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a környezethez, árukhoz és szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés elvének végrehajtását, hogy a fogyatékkal élő nők a lehető legnagyobb mértékű önállóságot élvezhessék;
15. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mivel az információs és kommunikációs technológiai (IKT) berendezések számos helyzetben a fogyatékkal élők integrációjának alapvető eszközei, dolgozzanak ki megfelelő intézkedéseket a nemek közti digitális szakadék megszüntetése érdekében, hogy a fogyatékkal élő nők a férfiakéival azonos feltételek mellett férhessenek hozzá az IKT-berendezésekhez;
16. úgy véli, hogy a fogyatékkal élők munkaerőpiachoz való hozzáféréseinek javítása céljából, valamint azért, hogy lehetővé váljon számukra, hogy aktívabbakká váljanak és fejlesszék készségeiket, fel kell használni minden lehetséges ösztönző intézkedést, beleértve az adókedvezményeket is, hogy a munkáltatókat a fogyatékkal élők alkalmazására ösztönözzék, és hogy a munkaidőt a fogyatékkal élő gyermekeket nevelő szülők szükségleteihez igazítsák;
17. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fogyatékkal élő nők foglalkoztatásának növelésére irányuló erőfeszítéseik során akadályozzák meg a munkáltatók részéről a fogyatékkal élő nők alkalmazásával szemben tanúsított megkülönböztetést;
18. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – annak elismeréseképpen, hogy minden fogyatékkal élő személynek eltérő szükségletei vannak – vezessék be a „rugalmasság” fogalmát a fogyatékoságokhoz kapcsolódó területeken annak érdekében, hogy így a polgárok sokszínűsége alapuló közösségében mindig az adott egyedi helyzethez igazodó módon lehessen segítséget nyújtani;
19. úgy ítéli meg, hogy a megalkotott intézkedéseknek a nagyobb mértékű integrációra kell irányulniuk;
20. rámutat, hogy a legtöbb esetben a nők azok, akik a fogyatékkal élőket gondozzák, és ennélfogva szükségesnek tartja a társadalom tudatosságának felkeltésére irányuló intézkedések kidolgozását annak biztosítása érdekében, hogy a férfiak is vegyenek részt ebben a feladatban;
21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy törekedjenek arra, hogy a fogyatékkal élők gondozására és a részvételükre vonatkozó felelősséget ne csak az érintett, fogyatékkal élő személyek családjai, hanem a társadalom egészének felelősségévé tegyék, és hogy a politikák kidolgozása során vegyék figyelembe a fogyatékkal élőkért felelős nők különös odaadását és azoknak az embereknek – gyakran családtagoknak – a helyzetét, akik felelősséget vállalnak a fogyatékkal élőkért; fontosnak tartja annak hangsúlyozását, hogy ezt a munkát főként a nők végzik, és hogy a nőket – mind fizetett gondozókként, mind pedig hozzátartozókként – ezért különösen érintik az állami gondozási szolgáltatások csökkentései;
22. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a szükséges intézkedéseket, hogy segítsek mind a fogyatékkal élőket, mind pedig családjaikat támogató családok és szervezetek munkáját;
23. úgy ítéli meg, hogy különböző támogatási intézkedéseket kell javasolni annak érdekében, hogy mind a fogyatékkal élők, mind pedig családjaik a fogyatékek nélkül élőkkel és családjaikkal megegyező feltételek mellett élhessenek normális életet, továbbá hogy támogatást kell biztosítani azok – a leggyakrabban családtagok – számára, akik gazdasági és szociális felelősséget vállalnak a fogyatékkal élőkért és gyakran minden idejüket nekik szentelik, ami miatt elszigetelődnek; ez a legtöbb esetben többszintű támogatást feltételez; megjegyzi, hogy a dolgok jelenlegi állása szerint általában – fizetett vagy javadalmazást nem kapó – nőkről van szó; úgy véli, hogy ez nyilvánvalóan nem olyan feladat, amely elsősorban csak az egyik vagy a másik nemre hárul, valamint hogy aktívan kell küzdeni azon nézet ellen, miszerint ez a nők feladata lenne;

2007. április 26., csütörtök

24. javasolja, hogy a tagállamok harmonizálják a fogyatékosok parkolási lehetőségeire vonatkozó települési rendeleteiket, valamint hogy fontolják meg a fogyatékkal élőket kísérő személyek esetében a közlekedési díjak csökkentését;
25. megítélése szerint az Európai Uniónak elsősorban arra kell törekednie, hogy javuljon a fogyatékkal élők és családjuk életminősége, valamint hogy teljes mértékben integrálódjanak a társadalomba;
26. hangsúlyozza a fogyatékkal élő nők életvitelével kapcsolatban a figyelem felkeltésének és a médiában a róluk alkotott kép javításának szükségességét, ami a szélesebb értelemben vett nyilvánosság tudatosságát növeli az ilyen nők mindennapi életével kapcsolatban, és több lehetőséget biztosít számukra az önkifejezésre és a társadalmi és politikai életben való részvételre;
27. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok magától értetődő jogokként ismerjék el a fogyatékkal élő nők saját szexualitásukhoz való jogát és családalapítási jogukat;
28. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy léptessenek életbe a fogyatékkal élő nők és férfiak számára független életet biztosító jogszabályokat, elismerve, hogy ez olyan alapvető jog, amelyet tiszteletben kell tartani;
29. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a fogyatékkal élő gyermekek, fiatalok és felnőttek számára a függetlenség és az önrendelkezés előfeltételeit, valamint hogy mindeközben fordítsanak különös figyelmet az esélyegyenlőségi kérdésekre;
30. elismeri, hogy a fogyatékkal élő nők még a meglévő, független életre irányuló szolgáltatásokkal és egészségügyi szolgáltatásokkal kapcsolatban is megkülönböztetést tapasztalnak a hozzáférés terén;
31. kiemeli a fiúk és lányok oktatásának szerepét a jövő társadalmának építésében, és hangsúlyozza, hogy erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a fogyatékoság ne legyen akadálya annak, hogy azonos esélyekkel és jogokkal vegyenek részt a társadalomban, és hogy kialakuljon egy együttműködési és integrációs légkör, továbbá hogy az iskolában felébredjen a tudatosság a fogyatékosággal kapcsolatosan, mivel ez utóbbi elengedhetetlen eszköze annak, hogy mindez valósággá váljon;
32. hangsúlyozza a fogyatékkal élő nőkkel foglalkozó nem kormányzati szervezetek fontos szerepét, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassa ezeket;
33. hangsúlyozza, hogy nemenkénti bontásban össze kell gyűjteni a fogyatékoságra vonatkozó legújabb adatokat, valamint hogy a nemekre vonatkozó mutatók alkalmazásával kutatást kell végezni a fogyatékkal élő lányok és nők valós helyzetének feltárása érdekében;
34. hangsúlyozza a fogyatékkal élő nők reprodukív egészsége megóvásának szükségességét, figyelmet fordítva az olyan aspektusokra, mint a családtervezés, az egészségügyi szolgáltatások és az anyaságra vonatkozó tájékoztatás, hogy méltó, felelős és kielégítő kapcsolatokat tudjanak létesíteni;
35. azon a véleményen van, hogy az EU politikájának a munkáltatók szervezetei, a szakszervezetek és a nem kormányzati szervezetek számára nagyobb ösztönzést kell biztosítani arra, hogy a fogyatékkal élők segítségére hatékonyabb eszközöket dolgozzanak ki;

2007. április 26., csütörtök

36. felszólítja a Bizottságot, hogy könnyítse meg egy, a fogyatékkal élő nőkkel kapcsolatos hálózat létrehozását az Európai Unióban és a tagjelölt országokban, amely lehetővé teszi a legjobb gyakorlatok cseréjét, a kapacitásépítést és a felhatalmazást;
37. kiemeli annak szükségességét, hogy a fogyatékkal élő nők szabad hozzáférést élvezzenek az új audiovizuális médiához;
38. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a fogyatékosoknak csupán az orvosi oldalával foglalkozó „orvosi megközelítés” helyett a téma, valamint a társadalmi korlátokra összpontosító „társadalmi modell” alapos ismeretének alapján lehet megfelelő megoldásokat, szolgáltatásokat és támogatást nyújtani, politikákat kidolgozni, forrásokat biztosítani és a politikák által a fogyatékkal élők helyzetének javítására tett hatást lemérni;
39. emlékezteti a tagállamokat, hogy a fogyatékosokban szenvedő nők és lányok helyzetének előmozdításával és javításával kapcsolatos együttműködés alapvető fontosságú;
40. felszólítja a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő a fogyatékkal élők támogatására irányuló állampolgári kezdeményezéseket;
41. emlékeztet a szociális partnereket, a vállalkozásokat, a civil társadalom és különösen a nők és a fogyatékkal élő gyermekek szülei szervezeteinek fontos szerepére az esélyegyenlőség és a fogyatékkal élőknek a munka világába való bejutásának és élethosszig tartó képzésének – sajátos szükségleteik megfelelő figyelembevételével történő – előmozdításában;
42. tisztelettel adózik a szülői szövetségek munkája előtt, amelyeket gyakran a fogyatékkal élő gyermekek anyái hoznak létre és működtetnek, és akik szervezeteiken és internetes honlapokon keresztül információkat közölnek (szakosodott egészségügyi központokról, valamint az oktatásra, szociális biztonságra stb. vonatkozó rendelkezésekről), ekként segítve más szülőket és keltve fel az állami hatóságok tudatosságát;
43. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek jelentést az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak a fogyatékkal élő lányok és nők helyzetéről az országjelentések alapján, és a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló ENSZ-egyezménynek való megfelelés céljából hozott intézkedésekről;
44. úgy ítéli meg, hogy a fogyatékoságot a mindennapi élet részét képező természetes jelenségnek, és nem attól való elhajlásnak kell tekinteni, hiszen mindig is lesznek fogyatékkal élő polgárok, és a fogyatékoságok mindig a társadalom elválaszthatatlan részét fogják képezni;
45. úgy véli, hogy a fogyatékos személyekkel szemben ellenséges környezetek felszámolása érdekében fejleszteni és használni kell a rendelkezésre álló technológiákat és eszközöket; úgy ítéli meg hogy e fejlesztéseket arra a tényre kell alapozni, hogy a férfiaknak és nőknek olykor eltérő szükségleteik vannak;
46. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő a fogyatékkal élő lányok és fiúk, nők és férfiak életkörülményeinek egyenlőségét;
47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak és az ENSZ főtitkárának.